

DOBŘÝ PASTÝŘ

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 8.-15. LEDNA 2023

česká evangelikální
aliance

www.ea.cz

Žalm 23

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách,
vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje,
stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.
I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého,
vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.
Prostíráš mi stůl před zraky protivníků,
hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití.
Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Dobrý pastýř

Jednou z našich největších potřeb v dnešní době je, aby lidé skutečně viděli a věřili věcem, které již vyznávají, že jim věří. Vědět o věcech teoreticky a umět je vyslovit ještě neznamená, že jim skutečně věříme. Když skutečně věříme tomu, co vyznáváme, jsme nastaveni tak, že podle toho jsme ochotni také jednat. Jednat tak, jako by to, co vyznáváme bylo pravdivé. Žít tak, jako by tomu bylo tak.

Slova 23. žalmu a 1000 let jeho ozvěn v Písmu, které jsou podkladem letošního Aliančního týdne modliteb, patří k nejznámějším biblickým textům, které lidé citují. Mnozí ho dokáží odříkat zpaměti, a to včetně lidí, kteří o Bohu příliš nic nevědí. Někteří se žalm naučili čistě jako básnickou literaturu. Je však trvalou otázkou, kdo z nás ve svém životě zažívá živou skutečnost, kterou žalmista popisuje. "Hospodin je můj pastýř" je bohužel častěji sentimentem vytesaným na náhrobních kamenech než skutečností zapsanou do každodenních životů. Hned první verš žalmu: "Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek." popisuje život, po kterém všichni toužíme. Život, ve kterém nám nic zásadního nechybí, protože Hospodin je náš pastýř. Jako by se zde ozývalo Ježíšovo "Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost," a všechno ostatní vám bude přidáno (Mt 6,33). Jak ale v době války, kdy nedostatkem trpí miliony lidí, věřit tomuto žalmu. Možná je ale situace, v níž David tento text psal, mnohem bližší současné realitě, než se zdá. Vyrovává se s nebezpečím smrti i ohrožením nepřáteli. Život bez nedostatku je ve své podstatě takový život, který nemá strach ze zla, protože Bůh je s námi za všech okolností. Život prostý strachu. Právě v této době, kdy mnozí kupčí se strachem lidí, může být církev prorockým hlasem štědrosti, vytrvalé pomoci, pokoje a naděje v moc dobra a pravdy. Modlitba nám pak otevírá oči, jak vstoupit do toho, co Bůh činí kolem nás. Požehnaný čas na modlitbách.

Jiří Unger – tajemník ČEA

SBÍRKA ATM 2023

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku. Vzhledem k ohromným potřebám lidí na Ukrajině vidíme důležitost v tom neustávat v modlitbách i nejrůznějších formách pomoci i v čase, kdy nastoupila únava a opadlo prvotní nadšení. Pokud vás tak Bůh vede a máte konkrétní potřeby, které byste rádi podpořili, vytrvejte prosíme ve své pomoci.

Samozřejmě budeme vděční, pokud sbírku věnujete na projekty, kterými ČEA podporuje českou církev a různé oblasti její služby. Služba ČEA již přes 30 let stojí na podpoře dárců a nezávislosti na financích od státu. Pokud se i vy rozhodnete svým finančním darem podpořit ČEA, můžete tak investovat do vzdělávání budoucí generace vedoucích, podpory zakládání sborů a jejich revitalizace a mnoha dalších oblastí, v nichž se ČEA angažuje.

Vaše dary můžete zasílat na **č.ú. 13808359/2010** s variabilním symbolem 313110 nebo použijte pro okamžité a jednoduché zaslání vaší podpory dárcovskou bránu ČEA.

DOMÁCÍ NÁSILÍ A CÍRKEV

V roce 2023 bychom rádi vydali příručku pro sbory Domácí násilí a církev, jejímž cílem je poskytnout nástroj, jak prakticky a pastoračně reagovat v situaci, kdy se jako církev setkáme s oběťmi a pachateli domácího násilí.

Je nutné si připustit, že k domácímu násilí může docházet a dochází i v našich církvích. Muži a ženy v našich sborech mohou trpět kvůli studu a stigmatu, které týrání obklopují nebo paradoxně proto, že je pro církev manželství tak nedotknutelné. Někdy je domácí násilí teologicky ospravedlňováno, nedokážeme se mu účinně postavit nebo příliš snadno uvěříme zdánlivému pokání násilníka. Jako ČEA věříme, že církev může být zásadním zdrojem pomoci a uzdravení pro všechny, kteří jsou zasaženi domácím násilím.

Pokud byste rádi podpořili vydání tohoto materiálu, jehož náklady budou cca 47.000 Kč, můžete vaše dary posílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 313502.

1. DEN – HOSPODIN JE MŮJ PASTÝŘ

BIBLICKÝ TEXT

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívat na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš. Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

(Žalm 23)

ZAMYŠLENÍ

Jaká byla lidová víra prvních křesťanů? Jedním slovem to bylo náboženství Dobrého pastýře. Laskavost, odvaha, milost, láska a krása Dobrého pastýře pro ně byla, můžeme-li to tak říci, modlitební knihou a artikuly, vyznáním víry a kánonem v jednom.

Hleděli na tuto postavu a ta jim zprostředkovávala vše, co potřebovali. Jak šly věky, Dobrý pastýř se z mysli křesťanského světa vytratil a jeho místo zaujaly jiné symboly křesťanské víry. Místo milostivého a laskavého Pastýře přišel všemocný Soudce nebo Ukřižovaný Trpítel, nebo Dítě v náručí své matky či Mistr při poslední večeři. Když ale byly objeveny vatikánské katakomby, nebyly plné symbolů kříže. Nejcharakterističtějšími symboly a obrazy na jejich stěnách byly Dobrý pastýř, ryba a vinný kmen. Tyto symboly po čtvrtém století téměř zcela vymizely, ale pro mysl prvních křesťanů v prostotě živě vyjadřovaly to, co je pro křesťany všech vyznání podstatné, myšlenku Krista a jeho spásy jako jediné útěchy v životě i ve smrti. Pastýř z galilejských kopců s ovci na ramenou zosobňoval návrat ztracených, něžnou péči a ochranu, zelenou pastvinu a svěží pramen, oběť života: jedním slovem, úplný obraz spasitele. Když o sobě Ježíš prohlásí, že on je ten dobrý pastýř, jeho posluchači věděli, že naráží na Žalm 23 a tisíc let jeho ozvěn v textech proroků a evangelíí. Obraz Boha jako dobrého pastýře, který přivádí žíznivé k vodám, obrazy ztracené ovce, nebezpečí smrti, nalezení a návratu na správnou cestu i konečné hostiny jim byly důvěrně známé.

Pastýř vodí své ovce na klidná místa u vod. Vy vyprahlé krajině jen on ví, kde je možné vodu nalézt. Při zvuku a pohledu na tekoucí vodu se k ní všechny ovce začnou rozbíhat, jsou žíznivé. Ale pijí jen ty, které našly místo, kde voda neproudí rychle, ale je klidná. Pokračují v hledání, dokud si všechny do jedné nenajdou klidnou tůňku mezi kameny. Dobrý pastýř ví, že ovce potřebují vodu, která neproudí rychle. Také každý z nás potřebuje v rozbouřené době klidné místo, kde můžeme spočinout. Nasytit se a napít v Boží přítomnosti. Vidět a poznat Boha jako dobrého pastýře.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Najděte si klidné a pohodlné místo, kde v modlitbě můžete strávit 10-20 minut.

1. Modlitba

Modlete se Žalm 23 nahlas, čtete jej pomalu a dovolte, aby ve vás a ve vaší představivosti mohla jeho slova vytvářet obrazy a proniknout k vašemu nitru. Nespěchejte. Postupujte dostatečně pomalu, aby vám trvalo alespoň 5 minut, než se dostanete na konec.

2. Kontemplace

Všímejte si, zda se vaši pozornost přitahuje některý konkrétní verš. Kde jste se zastavili a text se vás hlouběji dotýká? Kde ve vás vyvolal touhu, po něčem, co vám schází? Nespěchejte dál. Možná si dané verše několikrát zopakujte a dovolte, aby se vaše mysl soustředila na skutečnost, na kterou poukazují. Poté se alespoň pět minut věnujte rozjímání. To znamená, že si uvědomíte Boží přítomnost a zůstanete v ní. Nesnažte se nic vykonat. Prostě buďte s Ježíšem v tichu a nechte ho, aby byl s vámi jako váš Dobrý pastýř.

3. Závěrečné modlitby

Až budete připraveni jít dál (alespoň po 5 minutách strávených v rozjímání), ukončete svůj čas modlitbou Páně.

TÉMATA K MODLITBÁM

- Děkujeme Bohu za to, že je náš pastýř a že se nemusíme bát zlého ani podléhat strachu nynější doby.
- Děkujeme za všechnu dobrotu, kterou nás Hospodin provází. Vyznejme vděčnost a radost z všeho dobrého, co vidíme i jeho přítomnost v údolích šeré smrti.
- Modleme se za naši zemi, abychom vytrvali v dobrém a nedali se ovládnout strachem a sobectvím v době války.
- Modleme se za ty, kdo procházejí údolím šeré smrti na Ukrajině, vdovy, vojáky, sirotky, lidi bez domova, tepla a energie. Bože smiluj se.

2. DEN – NEBUDU MÍT NEDOSTATEK

BIBLICKÝ TEXT

Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je pusté a je už pozdě. Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic nakoupit něco k jídlu.“ Odpověděl jim: „Dejte vy jim jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“ Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když to zjistili, řekli: „Pět, a dvě ryby.“ Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník. Rozložili se tam oddíl za oddílem stokrát po padesáti. Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem. A jedli všichni a nasýtli se; a ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb. Těch, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů.

(Mk 6:34-52)

ZAMYŠLENÍ

Jan Křtitel byl Ježíšův příbuzný a v kultuře Blízkého východu, v kultuře založené na cti, je vražda příbuzného vážným problémem pro celou širší rodinu v tom smyslu, že na ni vyvíjí obrovský tlak, aby reagovala nějakým dramatickým (násilným) způsobem! Na opilecké hostině, aby se zalíbil tančící dívce, je Jan zavražděn na přímý rozkaz krále, přestože se Herodes Jana bál a vážil si ho jako spravedlivého a svatého muže. Po celé Galileji chtěli lidé vědět, jak Ježíš hodlá reagovat na tuto děsivou vraždu svého příbuzného! Přicházeli z celé země, aby z jeho úst slyšeli, co hodlá udělat, a někteří z nich se pak vrátili, aby podali zprávu o jeho první reakci. Přirozeně se k Ježíšovi z celé provincie valila obrovská vlna sympatií. Ježíš musí reagovat. Je mu ponechána určitá doba na rozmyšlenou, ale musí reagovat! Jaké jsou ale jeho možnosti? Ježíš se nakonec rozhoduje, že se chce stáhnout na pusté místo a chvíli si odpočinout, aby se společně s učedníky modlili a promysleli nejlepší z možností vzhledem k situaci, v níž se ocitli. Na lodi unikají před tlakem davu v naději, že najdou klidné, izolované místo k odpočinku. Po příjezdu na Ježíše a veslaře k jejich zděšení čeká "velký dav" ze všech měst z okolí! Mezi lidmi v davu byli jistě i Herodovi špehové. Heroda velmi zajímala Ježíšova reakce na smrt jeho příbuzného. Králové a diktátoři se nezajímají jen o to, co děláte a co říkáte, ale také o to, co si myslíte. Když člun připluje ke břehu, Ježíš spatří nečekaný zástup. Co nyní udělá? Rozzlobí se a pošle je pryč? "

Izraelští králové byli vždy považováni za pastýře stáda. Mojžíš a David byli dva vynikající vůdci minulosti, kteří byli jako pastýři obzvláště připomínáni a ctěni. Herodes, současný židovský "pastýř stáda", však právě prokázal některé z nejhorších vlastností špatných pastýřů.

Když Ježíš vidí obrovský dav, který na něj čekal na břehu, rozhodl se svůj předchozí plán změnit. Herodes, špatný pastýř, před něj postavil výzvu. Bylo třeba něco udělat. Ne z touhy po odplatě Herodovi, ale ze soucitu s rozptýleným stádem. Ježíš uviděl zástup, který pro něj byl "jako ovce bez pastýře", a rychle zahájil svůj nový plán. Rozhodl se představit se tomuto velkému zástupu prostých lidí (kteří se shromáždili z celé provincie) jako dlouho slibovaný Boží dobrý pastýř. Po staletí Bůh sliboval, že jednoho dne sám přijde a stane se jejich pastýřem. Ten den nyní nastal. Ježíš začíná zástupy vyučovat a nikdo se nemá k odchodu. Učedníci se za ně zříkají odpovědnosti. Nikdo je přece nezval. Ježíš však vidí jinou možnost.

Máme před sebou dvě hostiny. Na Herodově hostině byli přítomni přední občané z celé provincie. Představovali bohaté a mocné. Nyní má Ježíš před sebou chudé, rozhněvané a bezmocné ze "všech měst". Mocní, kteří se vrátili do svých sídel, nepochybně podali zprávu o tom, co se na Herodově hostině smrti stalo. Ježíš se rozhodl dát chudým z týchž měst a vesnic jiný druh hostiny, o které se bude mluvit. Lidé pak mohli obě hostiny porovnat a dojít k vlastním závěrům. Místo aby se Ježíš na Heroda obořil kvůli jeho brutalitě, rozhodl se naplnit svůj úděl dobrého pastýře. Ovce jsou ztracené, bloudí a nemá se o ně kdo postarat. Ježíš je proto shromáždil a vede je jako své stádo. Shromáždil je, dal jim odpočinout, posadil je na zelené pastviny a nasýtil je tak, že již nemohli více. Ježíš ukázal pěti tisícům a celé provincii, jak se dobrý pastýř stará o své ovce. Záměrně odložil všechny možnosti násilné reakce.

Zároveň Ježíš věděl, že na základě jeho rozhodnutí bude brzy v celé Galileji rušno, protože lidé budou srovnávat dvě hostiny a dva pastýře. Takto Ježíš reagoval na vraždu svého příbuzného Jana.

TÉMATÁ K MODLITBÁM

- Modleme se za to, jak sami reagujeme na nespravedlnost a zlo. Jak přemáhat zlo dobrem.
- Modleme se za to, co pro nás znamená – „Dejte vy jim jíst.“ Ke komu nás Bůh posílá, abychom jej nasýtili tělesně či duševně? Kde vidíme nedostatek, který můžeme naplnit štědrostí jako jednotlivci, rodiny i církve.
- Modleme se za diakonie a další služby potřebným v našem městě.
- Modleme se za nadcházející prezidentské volby. Kéž je zvolen člověk, který nebude „špatným pastýřem“, který pase sám sebe.

3. DEN – JÁ SÁM VYHLEDÁM SVÉ OVCE

BIBLICKÝ TEXT

„Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy, je Hospodinův výrok. Proto takto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé ovce, rozehnali je a nestarali se o ně. Hle, postarám se o vás za vaše zvrácené činy, je Hospodinův výrok. Já sám shromáždím ostatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, přivedu je zpět na jejich pastvinu, budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím jim pastýře a budou je pást; nebudou se už bát ani děsit a nebudou pohřešovány, je Hospodinův výrok. Hle, přicházejí dny, je Hospodinův výrok, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výchonek. Bude kralovat jako král, jednat rozumně a vykonávat v zemi právo a spravedlnost.“

(Jeremiáš 23:1-5)

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce? Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete. Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově. Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny. Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral. Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupěny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou. Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“ Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat.

(Ezechiel 34:1-11)

ZAMYŠLENÍ

Jeremiášův text nás zavádí do posledních let, které vedou ke zničení Jeruzaléma Babyloňany a Chaldejci (586 př. n. l.). Během této doby byl Jeremiáš v domácím vězení a v jednu chvíli byl dokonce spuštěn do cisterny. Byl přesvědčen, že město padne, cítil, že jeho poselství nebylo vyslyšeno. Byla mu odepřena osobní svoboda a měl všechny důvody k zoufalství. Je fascinující vidět, že mu nepropadl. Místo toho se kriticky zamýšlel nad minulostí, nešetřil

nikoho, zejména jeruzalémské krále, a představoval si budoucnost plnou naděje. Jedním z obrazů, které mu pomohly tuto naději formulovat, byl právě 23. žalm. Davidovu osobní cestu s Bohem Jeremiáš přetvořil v cestu národa přes porážku, zkázu a rozptýlení k vizi obnovy a návratu. Toto převyprávění národního příběhu jako ságy o dobrém pastýři si vyžádalo některé dramatické změny a doplnění souboru obrazů, které 23. žalm tvoří.

Bůh stále řídí dějiny a není bezmocný, když určení pastýři jeho stáda selhávají v péči o jeho ovce. Tito bezcenní pastýři se "nestarali" o Boží ovce, a tak reaguje slovy "postarám se o vás za vaše zlé skutky". Bůh znovu vstoupí do dějin a "shromáždí zbytek" svého stáda. "Přivede je zpět." A "ustanoví pastýře..., kteří je budou pást". Jeremiáš sní o spravedlivé ratolesti, kterou Bůh vzbudí "pro Davida" (tj. bude Davidovým potomkem). Tento budoucí vládce bude vládnout jako král, bude jednat moudře a vykonávat spravedlnost a právo. Judsko bude zachráněno a Izrael bude bydlet v bezpečí.

Je úžasné uvažovat o silné víře a neochvějné naději člověka, který dokáže napsat takový text, zatímco žije, pravděpodobně v domácím vězení, ve městě odsouzeném k pádu. Vyplenění města bylo nevyhnutelné a každého, kdo by po něm zůstal naživu, by nejspíš čekalo doživotní otroctví v cizí zemi. Kolik z nich by na cestě do Babylonu zemřelo? Jeremiáš projevuje nefalšovanou odvahu a velikost srdce. Nejenže říká, že "všechno ještě dobře dopadne", ale také potvrzuje, že návrat z Babylonu svou velikostí a povahou předčí exodus z Egypta! Jeremiáš dal příběhu nový politický rámeček, který 23. žalm nemá. Motiv návratu ztracené ovce se proměňuje v motiv návratu národa do vlastní země a k Bohu.

Jeremiášův text ukazuje, že selhání vůdců a vedení je vážná věc a že tato selhání nebudou Bohem přehlížena. Bůh vstupuje do lidských dějin. Ztratit se mohou nejen jednotlivci, ale i celé národy (jak vidíme u současného Ruska), ale i církve či sbory. Mohou být ztracené, rozptýlené a zničené. Stádo však patří Bohu (nikoli pastýřům). On sám se o něj stará i tehdy, když pastýři selhávají. Uprostřed zkázy naděje neumírá. Jeremiáš potvrzoval neochvějnou naději v budoucnost právě v době, kdy se svět kolem něj řítí do propasti zkázy, smrti, otroctví a vyhnanství.

TÉMATÁ K MODLITBÁM

- Modleme se za naději a sílu pro ty, kdo ztratili své domovy a blízké. Z naděje pro ty, kteří mají všechny důvody si zoufat.
- Modleme se za vedení naší země.
- Modleme se návrat uprchlíků a obnovu Ukrajiny. Za odvahu a vytrvalost jejího vedení i církve.
- Modleme se za Rusko jako národ, který je v tolika ohledech ztracený. Modleme se milost k pokání, odvahu k sebereflexi a Kristovu církev v Rusku, která se oproti té státní stále více propadá do nesvobody a pronásledování. Modleme se za Boží zásah.
- Modleme se za situaci v současném Íránu, kde bezohledný režim neváhá obětovat životy nevinných pro své udržení se u moci a za jiné národy v podobné situaci.
- Modleme se za obnovu sborů a církví.

4. DEN – MOJE OVCE SLYŠÍ MŮJ HLAS

BIBLICKÝ TEXT

„Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“

(Jan 10:1-5 a 27-30)

ZAMYŠLENÍ

Během nepokojů v Palestině v polovině třicátých let byla jedna vesnice poblíž Haify odsouzena ke kolektivnímu trestu, když jí vláda zabavila ovce a dobytek. Obyvatelům však bylo povoleno vykoupit svůj majetek za stanovenou cenu. Mezi nimi byl i sirotek – pastýř, jehož osm ovcí bylo vše, co na světě měl, celé jeho živobytí. Nějakým způsobem získal peníze na jejich vykoupení. Šel k velké ohradě, kde byla zvířata shromážděna, a nabídl své peníze britskému seržantovi, který je měl na starosti. Ten mu řekl, že může dostat požadovaný počet zvířat, ale vysmál se představě, že by si mohl mezi stovkami zabavených ovcí vybrat své "malé stádo". Malý pastýř si ale myslel něco jiného, protože věděl lépe než on, jak se ovce chovají. Zapískal na svou pastýřskou píšťalu a jeho vlastní ovce se oddělily od ostatních zvířat a vyklusaly za ním. *Já jsem dobrý pastýř a znám své ovce a ony znají můj hlas.*

Prvním pastýřovým úkolem na Blízkém východě bývalo každé ráno dostat své ovce ze dveří ovčince na ulici. Postaví se na ulici a vydá své jedinečné volání (krátký pěti – až desetičetinový popěvek nebo píseň). Nebo může použít jednoduchou flétnu, na kterou zahraje speciální melodii. Třetím způsobem přivolávání ovcí je prosté volání "Haa, haa, ta'o, ta'o". Ovce "poznávají jeho hlas". Zabarvení pastýřova hlasu je pro stádo důležitější než jakákoli jím zpívaná melodie. Mohli bychom se naučit stejnou melodii a zpívat ji v doslechu stáda a ovce by nám stejně nevěnovaly žádnou pozornost.

Nové ovce bylo třeba naučit naslouchat pastýřovu hlasu. Každé časně ráno stádo začne být neklidné, protože čtrnáct nebo více hodin nemělo co jíst. Kromě toho, že jsou hladové, jsou neklidné z toho, že byly celou noc zavřené. S přibývajícím denním světlem jsou postupně stále aktivnější a dychtivější. Nakonec uslyší za zamřížovanými dveřmi ovčína pastýřův hlas. Jakmile některý z členů rodiny dveře otevře, pastýř zvířata znovu zavolá a ta se dychtivě vyhrnou ven v očekávání nového dne plného svěží trávy, čerstvého vzduchu, stinných stromů a odpočinku u klidné vody. Ale nešťastná nová ovce hlas nebo volání nepoznává. Dočasně se nervově zhroutí. Běhá sem a tam a tluče hlavou do hrubých kamenných zdí

ovčína a vydává proud žalostného, srdcervoucího bečení. Potřebuje několik dní "terapie", aby se její ucho přeučilo rozpoznávat hlas nového pastýře. Pastýř vede a jde napřed, nevede své ovce holí zezadu. Vede je zepředu. Stádo a pastýř jdou s dalšími stády ven z vesnice. Ovce ignorují tučt jiných volání znějících v ostrém ranním vzduchu a vědomě a cílevědomě následují svého dobrého pastýře.

Slyšení Božího hlasu zapadá do širšího kontextu chození v úzkém přátelství s Bohem. Pokud neusilujeme o důvěrný vztah s Pánem a nespolupracujeme s ním na jeho díle, pak má Bůh mnohem méně důvodů, aby k nám promlouval! Hledání a vnímání Boží přítomnosti a poslušnost jeho učení jsou základem toho, co znamená "slyšet Boha". To, že neslyšíme, neznamená, že k nám Bůh nemluví. Jen často věnujeme svůj sluch a pozornost něčemu jinému nebo slyšet nechceme. Jindy jsme naladěni jen na to, co chceme slyšet my. Nejsme naladěni na Boží hlas. Nebyli jsme naučeni, jak ho slyšet. Rozpoznávat Boží hlas je něco, co se potřebujeme naučit prostřednictvím své vlastní osobní zkušenosti a experimentování, ale vždy v souladu s Božím slovem. Do té míry, do jaké pochopíme, že celá skutečnost je něčím, co je prostoupeno Bohem, se můžete začít otevírat možnosti slyšet jeho hlas mnoha různými způsoby.

Díky informačním technologiím, které nás obklopují, nikdy v dějinách lidstva nebylo tolik odlišných a ostrých hlasů, které by se hlasitě hlásily o pozornost a věrnost "stáda". Ovce se musí denně vědomě snažit tyto zvuky ignorovat a naslouchat hlasu svého dobrého pastýře a následovat ho.

TÉMATÁ K MODLITBÁM

- Modleme se, abychom měli uši k slyšení. Jak a v čem nám Bůh mluví jako k jednotlivcům i společenství? Co nám brání slyšet? Co potřebujeme odložit?
- Modleme se za církve, aby byla místem hlubokého naslouchání Bohu a služby založené na jeho vůli a skutcích, které pro nás připravil, než na zběsilé aktivitě, která nenesé ovoce.
- Modleme se obnovu modlitebního života církve a radosti z modlitby. Kéž najdeme nové cesty k obnově modlitby, které nebudou motivovány pocity viny nebo výkonovým křesťanstvím.
- Modleme se za nové vnímání Boží přítomnosti a jednání kolem nás.
- Modleme se za všechny z nás, kdo jsou unaveni, vyprahlí či před vyhořením.

5. den – I KDYŽ PŮJDU ROKLÍ ŠERÉ SMRTI, NEBUDU SE BÁT NIČEHO ZLÉHO

BIBLICKÝ TEXT

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

(Žalm 23:4-5)

ZAMYŠLENÍ

Na mnoha místech ve Svaté zemi na dně údolí vyryly zimní potoky do skal dlouhé a hluboké pukliny. Jedním z takových údolí je vstup do města Petra v jižním Jordánsku. V roce 1957, se tímto dlouhým, úzkým, třicetimetrovým údolím, bez varování prohnala blesková povodeň, která zabila asi padesát francouzských turistů, kteří v té době soutěskou procházeli.

M. P. Krikorian ve své knize "Duch pastýře: výklad nesmrtelného žalmu" popisuje jedno takové údolí, které se nachází jižně od silnice mezi Jeruzalémem a Jerichem. Píše o něm: V Palestině existuje skutečné údolí stínu smrti a každý pastýř o něm ví. Měl jsem to štěstí, že jsem do tohoto údolí alespoň zběžně nahlédl. Je to velmi úzké údolí skrze horský hřeben, kde voda často pění a hučí, rozervaná rozeklanými skalami. Cesta se noří dolů do hluboké a úzké rokle s příkrými srázy, nad nimiž se tyčí zachmuřené skalní stěny, které se nahoře téměř dotýkají. Její boční stěny se zvedají jako kamenné zdi velké katedrály. Údolí je dlouhé asi devět kilometrů, ale v nejširším místě nemá víc než 3,7 metru. Vlastní cesta po pevné skále je tak úzká, že se ovce v případě nebezpečí mohou jen stěží otočit.

Jiný cestovatel v Palestině popsal údolí stínu smrti takto: „Jsou to cesty, které se vinou mezi horami, kde jsou temné stíny a hluboké rokle. Poutníci pochodují pomalu a tiše, aby je bandité neviděli a neslyšeli. Strach ze smrti jim neustále leží v hlavě. Chvějí se, očekávají potíže nebo smrt kdykoli, když tudy procházejí.“

Údolí smrti jsou takové úseky stezky, kterým se nelze vyhnout. Neexistuje žádná oklika ani úniková cesta. Jediná cesta vede vpřed. Je to spíše nebezpečné údolí, kterým zpěvák žalmu potřebuje projít. Žalmista však ví, že tím jeho cesta nekončí. Hlavním problémem v souvislosti s tímto údolím je často strach, který může vyvolávat.

Skutečnost strachu se v Žalmu 23 vynořuje dvakrát. Nejprve je to nevyslovený strach, který prožívá ztracená ovce, která je jím zcela ochromena. Za druhé je to strach, který zažívá v samotném údolí smrti. V tomto případě se ovce neztratila, pouze se bojí, když se pohybuje

údolím. V tomto bodě žalmu Bůh dramaticky "vstupuje na scénu" Zde se David poprvé v tomto textu obrací přímo na Boha s ohromujícím výrokem: Vždyť se mnou jsi ty!

Ovce mají zvláštní problém. Nemají žádnou obranu. Nemají ostré zuby ani drápy a nedokážou utéct žádnému vážnému predátorovi. Většinou se jen shluknout s hlavami do středu stáda. Jedinou jejich ochranou je pastýř a jeho berla a hůl. Berla nebyla nějaká vycházková hůl, ale šlo spíše o hlavní útočnou zbraň pastýře, která slouží k ochraně stáda před nepřáteli, ať už jsou to divoká zvířata, nebo lidští zloději. Samotný nástroj je asi 75cm dlouhý s palcátovitým koncem, do kterého jsou často zapuštěny těžké kusy železa. Pastýřská hůl je naopak lehčí a delší než klasická hůl. Pastýř se o ni opírá, šplhá s ní a často s ní řídí své ovce. Je dostatečně dlouhá, aby dosáhl do určité vzdálenosti a mohl vést okraje stáda správným směrem. Téměř vždy je na jednom konci háček. Když se jehně nemůže dostat dolů z římsy nebo spadne do trhliny či ze břehu do potoka, pastýř je schopen pomocí háku na holi zachytit jehně za nohu nebo rameno a jemně ho zvednout zpět na cestu. Pohled na tyto dva nástroje ovce uklidňuje (potěšuje).

Zlo a smrt jsou skutečné a je třeba jim čelit. Ale díky jisté přítomnosti pastýře můžeme být zbaveni strachu z nich. Nezůstaneme v údolí stínu navždy. Ovce jdou za pastýřem a procházejí temnotou.

TÉMATA K MODLITBÁM

- Modleme se současnou mladou generaci v církvi i mimo ni.
- Žehnejme mladým lidem v církvi v jejich snech i povoláních, k větší odvaze i ochotě riskovat a zkoušet nové věci.
- Modleme se oblast duševního zdraví teenagerů – po epidemii Covidu došlo k několikanásobnému růstu depresí, úzkostných poruch, sebepoškozování, poruch příjmu potravy, netolismu a dalších diagnóz. Systém sekulární péče je naprosto přetížen. Modleme se za rodiny, které mohou být přístavem klidu a povzbuzení. Modleme se za vedoucí a pracovníky s mládeží.
- Modleme se za sirotky války a ženy, které zůstaly bez mužů, otců, synů. Kéž najdou cestu z údolí stínu smrti.

6. DEN – VODÍ MĚ PO STEZKÁCH SPRAVEDLNOSTI

BIBLICKÝ TEXT

Do jeho blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim toto podobenství: „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel ovcí, která se mi ztratila.‘ Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.

(L 15:1-7)

ZAMYŠLENÍ

Hříšníci se pravidelně setkávali s Kristem nejen, aby sledovali jeho zázraky, ale spíše proto, aby naslouchali jeho učení, protože on, podobně jako lékař, který se snaží uzdravovat nemocné, přijímal pozvání do jejich domovů a využíval příležitosti, aby si je získal svou laskavostí. Ježíš měl svůj vlastní dům pravděpodobně v Kafarnau, do kterého zval "celníky a hříšníky" na jídlo se svými učedníky. Farizeové si stěžovali, že "přijímá" hříšníky. Řecké slovo „přijímá“ zahrnuje myšlenku přijmout někoho jako hosta. Znamená to, že je hostil jídlem? Ano, a právě to byl ten problém.

V rámci širšího hnutí farizeů existovala elitní skupina zvaná chaverim, která měla specifické požadavky na své členy. Nesměli jednat s prostým lidem, který se nazýval 'am ha-arec, doslova "lid země". Nesměli být u nich hosty ani je hostit ve svém domě. Nesměli s nimi cestovat, navštěvovat je, studovat Zákon v jejich přítomnosti a mnoho dalšího. Co to ale má společného s 15. kapitolou Lukáše? Hebrejské slovo chaver totiž doslova znamená "přítel". Podobenství o dobrém pastýři v Lukášově evangeliu se zmiňuje o pastýřových "přátelích" (Lk 15,6). Žádný farizeus nemohl slyšet toto slovo, aniž by si vzpomněl na zvláštní klub mezi farizeji, kterému se přesně takto říkalo. Ježíš svým vyprávěním trojího podobenství o ztracené ovci, minci a synu z 15. kapitoly Lukášova evangelia reaguje pravděpodobně právě na stížnosti této skupiny. V podobenství o ztracené ovci nabízí Ježíš svou vlastní verzi velkého příběhu žalmu 23 a zcela mění dosavadní pojetí pokání a spásy.

Jakmile ovce pozná, že se ztratila, snaží se schovat pod keř nebo skálu a začne se třást a bečet. Pastýř ji musí rychle najít, aby ji neslyšela a nezabila divoká zvěř. Volá ji a naslouchá jejímu zoufalému bečení. Po nalezení je obvykle příliš traumatizovaná na to, aby šla, a musí být odnesena zpět ke stádu nebo do vesnice. Bez pomoci nemůže ztracená ovce najít cestu domů. Jako ztracená ovce mám jedinou naději v dobrém pastýři, který za mnou přijde, najde mne, vyzvedne a odnese zpět do bezpečí. Je to on, kdo zaplatí cenu, na mě je

pouze nechat se nalézt. Nevyslovená, ale plně pochopitelná je skutečnost, že když nějaký pastýř najde ztracenou ovci, zvíře se nebrání záchrannému úsilí jako jelen chycený do drátěného plotu; naopak, ovce je radostí bez sebe, že byla nalezena. Ovce reaguje na pastýřovo volání a zároveň přijímá, že byla nalezena. Stejně tak je to s pokáním, jak je uvedeno v tomto podobenství.

Na zcela základní úrovni Ježíš farizeům říká. Vy jste pastýři Izraele. Představme si, že jste ztratili jednu ze svých ovcí. Přirozenou a očekávanou reakcí na tuto svízelnou situaci je, že se za ní vydáte! Budete nadšeni, až ji najdete, a dost možná pozvete několik dobrých přátel, s nimiž se budete moci o svou radost podělit. Když pastýř ztratí svou ovci, jde přirozeně za ní, dokud ji nenajde. Pak ji odnese domů a uspořádá oslavu. Je to jednoduché. Ztracené ovce, které "nesu domů", jsou ovce, které jste ztratili vy sami. Nemůžete se ke mně připojit ve velkém úkolu navrátit Bohu ztracené ovce z domu Izraele?

Ježíš s velkou pečlivostí a vědomím tradice dobrého pastýře zahrnuje do jediného podobenství jak ztracenou ovci (Ž 23), tak ztracené stádo (Jeremiáš, Ezechiel a Zachariáš). Posлуhač plně očekává, že pastýř po příchodu domů zajistí zvíře v ovčinci a vrátí se na volné pastviny, aby přivedl zpět devadesát devět kusů, které jsou ještě "na poušti". Příběh nekončí, ale zastavuje se. Takto vytvořená "nedokončená symfonie" je dokončena až v Ježíšově příběhu o marnotratném synovi, kde otec skutečně podruhé vychází v naději, že přivede "spravedlivého" staršího syna. Vychází k těm devadesáti devíti ovcím, které jsou stejně ztracené, ač si myslí, že pokání nepotřebují.

Tím, že Ježíš převypráví klasické podobenství o dobrém pastýři a sám je jeho ústředním aktérem, potvrzuje, že je živým ztělesněním tohoto staletého příslibu. Navrací ovce na cestu spravedlnosti, pro své jméno. Pro svou bezúhonnost coby dobrého pastýře, který je pro své ovce ochoten udělat cokoli.

TÉMATA K MODLITBÁM

- Modleme se za lidi v našem okolí, kteří neznají Boha, ale otevřeli nám naše srdce a životy. Kéž zaslechnou Boží hlas a setkají se s Kristem i skrze nás.
- Modleme se, abychom ve svém životě neztratili čas na lidi, pohostinnost a pozornost k druhým lidem.
- Modleme se, abychom se jako církev nestali elitním klubem „přátel“ bez schopnosti být skutečnými přáteli lidem, kteří zápasí s hříchem stejně jako my, ale bez Boha.
- Modleme se za to, abychom jako církev i jednotlivci rostli ve schopnosti být s lidmi mimo církev. Radujme se s radujícími, plačme s plačícími.
- Modleme se za naše města a žehnejme všemu dobrému, co se v našich komunitách děje.

7. DEN – MÁM I JINÉ OVCE

BIBLICKÝ TEXT

Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.

(Jan 10:16)

ZAMYŠLENÍ

Kdybyste se vydali k náhrobku Davida Livingstona ve Westminsterském opatství v Anglii, viděli byste na něm slova z Janova evangelia 10,16: "Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince, i ty musím přivést." David Livingston byl skotský misionář, lékař a cestovatel, který kromě jiného bojoval proti otroctví a v mnohém změnil pohled Evropy na Afriku. Byl přesvědčen, že existují další ovce, které potřebují poznat Ježíše jako pastýře, a obětoval svůj život, aby se za nimi vydal. Dal Africe své srdce. Jak obrazně, tak i ve skutečnosti. Jeho srdce pohřbili u stromu, pod kterým zemřel na své poslední cestě v dnešní Zambii. Toto místo je nyní známé jako Livingstonův památník. Mumifikované tělo společně s Livingstonovým posledním deníkem nesli domorodci asi 63 dní do pobřežního města Bagamoyo (cca 1600 km), odkud bylo odesláno do Anglie.

Kristova slova o ovcích z jiného ovčince samozřejmě odkazovala na fakt, že byl nejprve povolán zvěstovat evangelium ztraceným ovčím z lidu Izraele. Ale jeho stádo je a bylo vždycky širší. Jeho cílem nebyl návrat Izraelského království, ale jeden pastýř a jedno stádo, které bude znát jeho hlas. Připomíná mi to příběh o návštěvě u vesnického pastora a jeho sboru v malé venkovské komunitě v Asii. Host pastora požádal, že by velmi rád navštívil některé z jeho lidí. Začalo kolečko návštěv a host si všiml, že všechny domovy, které navštívil, byly nekřesťanské. Host zdvořile podotkl k pastorovi: "Hluboce si vážím našich dosavadních návštěv, ale přesto bych se rád seznámil s některými *vašimi* lidmi." Pastor mu s vřelým úsměvem na tváři odpověděl: "Ach ano, všichni jsou to moji lidé, jen někteří z nich o tom ještě nevědí." Pokud jako církev budeme vidět Kristovy ovce jen v rámci našeho církevního ovčince, jen stěží uvidíme, jak jedná s lidmi mimo něj. V Kristu v pravém smyslu není žádné my a oni, ale pouze my versus my.

Ježíš je pastýřem jednoho stáda, ale nikoli jednoho ovčince. Naše odlišné jazyky, kultury, styly bohoslužby a teologické dědictví si zaslouží, aby byly zachovány a rozvíjeny. Ať se koptští pravoslavní radují z Atanáše Alexandrijského, luteráni z Luthera, římsští katolíci z Tomáše Akvinského, syrští pravoslavní z Efréma Syrského, pravoslavní z Chrysostoma a reformovaná tradice z Kalvína a Bartha. Zároveň všechny tyto vznešené postavy patří nám všem. Tento text vyzývá "všechny, kdo vzývají jeho jméno", aby si uvědomili, že jsou jedním stádem, i když přebývají v různých ovčincích. Žádná struktura nemůže sama o sobě

reprezentovat církev Kristovu jako celek. Bůh není výlučným majetkem žádné církve a existence různých církví, z nichž každá podle svého nejlepšího poznání usiluje věrně a důsledně reprezentovat církev Kristovu ve světě, slouží jako stálý korektiv předsudků a částečného poznání všech církví.

TÉMATA K MODLITBÁM

- Modleme se za další sbory a církve v našem městě.
- Modleme se jednotu církve, schopnost řešit naše rozdíly a konflikty v úctě a lásce.
- Modleme se za spolupráci církví a štědrost ducha tam, kde si můžeme být vzájemně požehnáním a povzbuzením.
- Modleme se, aby církev odrážela Boží velkorysost, lásku, milost, štědrost a spravedlnost.
- Modleme se za nově zakládané sbory a povolání nových zakladatelů.
- Modleme za misijní povolání církve, misijní iniciativy a misijně otevřenou církev.

8. DEN – JÁ JSEM DOBRÝ PASTÝŘ

BIBLICKÝ TEXT

Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

(Jan 10:7-15)

ZAMYŠLENÍ

V posledních měsících roku, před zimními dešti, musí pastýř vést své stádo stále dál od rodné vesnice, aby našel nespasenou trávu. Každý den ztrácí více a více času a energie při nekonečném hledání pastviny. Koncem léta a začátkem podzimu je stále horko. Po staletí stavěli pastýři v divočině kulaté, hrubě stavěné ohrady z neotesaných kamenů. Do horní části zdi se zaklesnou trny nebo se na ně položí trnité větve a stádo, které přijde první, se může na noc ukrýt v některé z těchto volně stojících kamenných staveb, které nemají střechu ani dveře. Jediné zranitelné místo, jakmile se ovce ocitnou uvnitř, je naproti vchodu. Pokud je v okolí nějaké suché křoví, může pastýř hned u vchodu rozdělat malý oheň, který ovce ochrání. Pokud má psa, umístí ho vedle vchodu, přes který pak bude spát. V takové scéně se pastýř doslova stává dveřmi.

Nejzajímavější a nejcennější vzpomínky pastýřů na život na otevřených pastvinách se prý nejčastěji týkají jejich bojů s divokou zvěří a se zloději. V tomto případě se text opět zaměřuje na zloděje a lupiče. "Kdo vejde skrze mne" má za sebou obraz padající noci a nervózní ovce, která uniká z bezbřehé pustiny s číhajícími nebezpečími do bezpečí a jistoty pevné kamenné ohrady, jejímiž dveřmi se stává milovaný pastýř. Uvnitř jsou v bezpečí a zachráněny před zloději i vlky.

Ježíš tu znovu vyznává: "Já jsem ten dobrý pastýř." TEN pastýř 23. žalmu i zaslíbený dobrý pastýř, jehož příchod vyhlížel Jeremiáš ve svém vězení a po něm Ezechiel i Zachariáš. Zde, v desáté kapitole Janova evangelia, přichází otevřené prohlášení: "Já jsem ten dobrý pastýř." Konečně se naplňují zaslíbení, která platila po celá staletí. Způsob jejich naplnění však nevyhnutelně přichází jako obrovský šok. Dobrý pastýř je ochoten zaplatit cenu.

Starobylá biblická tradice jasně ukazuje, že očekávaný božský pastýř se po svém příchodu pustí do boje se zlem a je ochoten zaplatit cenu za obnovu ztraceného a rozptýleného stáda. Není zde však ani náznak toho, že by právě pastýř měl při tom utrpět nějakou přímou újmu. Jistě, u Izajáše vidíme trpícího služebníka: „Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.“ Pak ale přicházejí evangelia a jejich předpovědi ukřížování. U Jana mají tyto předpovědi podobu výroku umístěného do písně o dobrém pastýři. Tomuto pastýři bude nejen ublíženo, ale bude i zabit. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Protože dobrý pastýř pokládá svůj život za ovce, jsme my, věřící společenství, vtaženi do srdce dobrého pastýře, který sám přebývá v samotném Božím srdci.

Tim Keller ve své knize Ježíšovy písně napsal, že „Ježíš je jediný pastýř, který ví, jaké to je být ovci. Rozumí tomu, čím procházíme, a bude s námi na každém kroku, dokonce i při samotné smrti, kdy se "všichni ostatní průvodci obracejí zpět". Dobrý pastýř je zabit vlkem. A každý čtenář této velké písně až příliš dobře věděl, že Řím byl prostředníkem smrti na kříži. Na kříži tak vlk může představovat ztělesněnou smrt v podobě Říma, jehož byl vlk symbolem. Velikonoční ráno ovšem nebyla poražena moc Říma nad Judskem. U prázdného hrobu došlo k mnohem většímu vítězství, než jakého dosáhla římská armáda na kterémkoli bitevním poli. Pavel při Posledním nepříteli, který byl poražen byla smrt. Na kříži a ve vzkříšení vrcholí příběh a tisícileté vyprávění 23. žalmu a naplňuje se Boží plán. *Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.* Dobrý pastýř prochází údolím šeré smrti, abychom našli odpočinu a život. Navrací ztracené ovce a také nepřátele zve ke svému prostřenému stolu. Připravuje hostinu a společenství s Bohem do nejzazších časů.

MODLEME SE ZA UKRAJINU A ÍRÁN

V souvislosti s protesty a násilnostmi v Íránu po smrti Mahsy Aminiové hledají věřící po celém světě způsoby, jak se za Írán modlit. Tuto modlitbu sdílelo modlitební hnutí Modlitby 24-7. Napsala ji Asrin, íránská křesťanská vedoucí, která je stejně jako Mahsa Aminiová Kurdka, a tak rozumí represím, kterým Kurdové i ženy v Íránu po mnoho desetiletí čelili.

Nebeský Otče,
S bolavým srdcem k tobě pozvedám svou zemi.

Útěcha

Když sledujeme bolest, smutek a násilí, které se nyní šíří Íránem, děkujeme ti, že jsi Bohem veškeré útěchy. Truchlíme za ty, kdo trpí. Pozvedáme zejména rodinu Mahsy Aminiové a blízké stovek těch, kteří při protestech zemřeli nebo byli zraněni. Prosíme, prokaž jim svou útěchu. Jen ty můžeš zmírnit tuto bolest.

Mnoho protestujících bylo zatčeno a jejich rodiny nevědí, kde se nacházejí. Mnoho lidí se bojí opustit své domovy uprostřed nepokojů. Mnozí lidé jsou tak zranění a rozzlobení, že je to šíří. Prosíme, zjev jim svou útěchu. Potěš mou zemi, Pane.

Naděje

Írán nyní více než kdy jindy potřebuje tvou naději. Tolik našich lidí tě nezná. Jsou zranění, rozzlobení a zoufalí. Zoufale potřebují naději. Cítí se neviděni a neslyšeni. Ale Otče, ty vidíš všechno. Slyšíš křik každého srdce. Nyní je nejdůležitější čas, aby náš lid slyšel a přijal tvou dobrou zprávu. Pane, otevři jejich srdce. Přiveď je blíž k sobě. Dej jim vstoupit do své živé naděje.

Odvaha

Pane, v Íránu máš mnoho věrných lidí. Posiluj svou církev, aby byla odvážná, až půjde sdílet tvou lásku s raněnými. Buď s nimi svým Duchem a ochraňuj je, když se vydávají na modlitební procházky, když předávají tvá slova naděje, když prakticky slouží lidem. Probud svou církev v Íránu, aby byla plně nablízku těm, kteří jsou pohřbeni hluboko v bolesti a hněvu. A probud svou celosvětovou církev, aby věděla, jak se v této době modlit a jednat.

Světlo

Otče, prosíme tě, aby už nebyly zabíjeny žádné íránské dcery ani synové. Modlíme se za omezení násilí. Kéž mnozí složí zbraně a odmítnou používat násilí. Modlíme se, aby do srdcí íránských vůdců vstoupila bázeň Boží: aby činili pokání a obrátili se k tobě. Pane, osvobod náš krásný národ od útlaku. Pane, rozptyl temnotu, úzkost a utrpení z naší země. Ať pronikne tvé světlo!

Maranatha. Přijď, Pane Ježíši.

Amen.

MODLEME SE ZA UKRAJINU

Modleme se za lidi zasažené konfliktem

- Aby lidé, kteří se stále nacházejí na Ukrajině, byli chráněni před násilím; aby byly zajištěny základní zásoby, jako jsou potraviny a čistá voda.
- Modleme se za zranitelné osoby, které nemohou uprchnout, například za osoby se zdravotním postižením nebo starší lidi.
- Aby uprchlíci našli bezpečné místo k pobytu. Modleme se, aby společenství přijala uprchlíky se soucitem a aby byla zajištěna podpora pro všechny potřebné.
- Za uzdravení lidí, kteří jsou zranění nebo zažili trauma, a za útěchu pro truchlící.

- Za to, aby lidé žijící na Ukrajině měli po celou zimu přístup do teplých prostor. Modleme se, aby se podařilo opravit plynovou a elektrickou infrastrukturu, která byla poškozena ostřelováním, aby lidé mohli vytápět své domovy.
- Modleme se za vojáky.

Modleme se za osoby ve vedoucích pozicích

- Aby světoví lídři vyvážili reakci na nespravedlnost invaze hledáním způsobů, jak budovat mosty, snižovat napětí a obnovit globální bezpečnost.
- Modleme se za sílu pro Ukrajinské vedení a změnu v Rusku, která by mohla vést ke stažení vojsk.

Modleme se za církve

- Aby církve na Ukrajině, v Rusku a v celém širším regionu byla Kristovým svědectvím a aby měla k dispozici potřebné zdroje na pomoc zranitelným lidem.
- Aby církve a další organizace po celém světě měly odvahu a přesvědčení vystupovat proti agresi a nespravedlnosti.
- Aby se v této situaci skrze církve zjevila Boží moc – aby přinášela poselství lásky a naděje uprostřed temnoty.

Modleme se za celosvětový dopad

Krise na Ukrajině již vede k výraznému nárůstu cen potravin a pohonných hmot. Je pravděpodobné, že se situace ještě zhorší. Hospodářsky chudší země jsou podobnými otřesy postiženy neúměrně. Modlete se, aby se ceny potravin a pohonných hmot stabilizovaly a aby byla zajištěna pomoc zemím ve zranitelném postavení.

Modleme se za mír

- Aby došlo k co nejrychlejšímu ukončení násilností – aby mír nastal dříve, než kdokoli mohl očekávat nebo doufat.
- Aby nakonec bylo nalezeno spravedlivé diplomatické řešení, které povede k trvalému míru v regionu.
- Aby se lidé, kteří uprchli, mohli vrátit domů a aby to, co bylo zničeno, bylo znovu vybudováno.

